

OBISK PRI NAŠIH BRIGADIRJIH V SARAJEVU

Pred olimpijskimi rekordi

Brigadirji iz vse Jugoslavije gradijo v Sarajevu in njegovi okolici – na Jahorini, Bjelašnici, Trebeviču in Igmanu – olimpijske objekte, urejajo njihovo okolico, polagajo kanalizacijo in kable za električno in PTT napeljavo. Tam, kjer se zdaj kuje bratstvo med jugoslovansko mladino, bo kmalu vse nared za spletnje novih prijateljskih in športnih vezi med narodi vsega sveta.

MLADE ROKE PLETEJO PET OLIMPIJSKIH KROGOV

»Tovornjak, naložen z desetimi kubiki peska je na slabi cesti zapeljal v občestni jarek. Kolesa so se neusmiljeno vrtele na mestu. Voznik je zaman pritiskal na plin. Začutili smo vonj po zažgani gumi. Enajst nas je takoj stopilo v akcijo. Horuk, horuki! Z dvema bukovima debloma smo pomagali, da je tovornjak speljal. Delovni dan se je začel. Raztovorili smo šest tovornjakov peska, očistili zamašene odtočne kanale ob cesti, urejali stalomske in veleslalomске proge. Zvečer smo bili zadovoljni s svojim »olimpijskim« prispevkom.

Takole je svoje vtise o delu na Jahorini zapisal eden izmed 44 brigadirjev mladinske delovne brigade Edvarda Kardelja. Brigada bežigradske občinske konference zveze socialistične mladine, ki je letos odšla na delo v prvo izmeno mladinske delovne akcije Sarajevo 82. V prvi izmeni, od začetka junija do začetka julija; so se v Sarajevu zbrale tudi mladinske brigade iz Negotina, Bugojna, Tetova, Smederevske Palanke, Ivaničgrada in od drugod. V prvi izmeni je delalo kar 12 brigad, do konca avgusta pa se jih bo v naslednjih dveh izmenah zamenjalo še 26. Med njimi bodo tudi otroci naših delavcev v Zvezni republiki Nemčiji, ter mladi iz Alžirije in Francije. Kar štiri tisoč marljivih mladih rok bo to poletje prostovoljno zgradilo olimpijsko »srce Jugoslavije«, ki bo ime naše domovine že čez slabi dve leti poneslo v svet.

Bežigradske brigadirjeve tistega vročega dne nismo obiskali na Bjelašnici, 2000 metrov nad morjem. Žal smo se iz Ljubljane pripeljali prepozno, da bi lahko opravili še ta podvig. Brigadirji se namreč vsak dan vozijo tudi do dve uri daleč na traso. Ker delajo vsakič drugje, bodo pustili delček sebe tako na Jahorini in Bjelašnici,

ci, kjer urejajo stalomske in veleslalomске proge, kot tudi na Igmanu, kjer čistijo okolico skakalnic in na Trebeviču, na stezi za bob. Pričakali smo jih kar v brigadirskem naselju, v Iliđi, na jugu Sarajeva, kjer med šolskim letom živijo dijaki srednje gozdarske šole v Sarajevu.

»Bežigradčani so bili že dvakrat udarni,« nam je ob prihodu povedal ŽELJKO BABIĆ, petindvajsetletni namestnik komandanta za interesne dejavnosti. »Ker je bilo v prvi izmeni en dan slabo vreme, so brigadirji sami predlagali, da bi namesto šestih ur delali po sedem ur na dan. Vstajajo že ob štirih zjutraj. Po telovadbi, umivanju in zajtrku odidejo ob šestih na traso, kjer delajo do štirih popoldne, potem pa se utrujeni vrnejo v naselje. Po umivanju in jedi popoldne obiskujejo razne tečaje – fotografski, kinematografski, radijski, plesni in tečaj prve pomoči ali pa igrajo košarko in nogomet. Po večerji ob sedmih in po svečanem spuščanju zastave pripravijo sami skoraj vsak večer zanimiv kulturno zabavni program. Nekajkrat so nas obiskali celo člani kulturno-umetniških društev iz sosednjih mest, iz Bihača, Mostarja,

ta vse skrivnosti prejšnje noči. »Nekje smo slišale,« je pripovedovala, »da nas nameravajo fantje ponoči namazati z zobno pasto. Zvečer smo zato dekleta urno zvezala kljuko vrat z najbližjo posteljo in to še s sosednjo posteljo, tako da vrat sploh ni bilo mogoče odpreti. Ponoči, natančne ure ne vem, smo zaslisale, da se je nekaj fantov zaman trudilo odpreti vrata.

– Potegnji, je šepetal nekdo zunaj.

– Ne gre, mu je odgovoril drugi.

Me pa smo se jim od vsega

Sprehodili sva se po naselju. V sredini se je razprostiral park, kjer so vse brigade okrasile tla z brigadnimi simboli. Pri znaku mladinske delovne brigade Edvarda Kardelja iz Ljubljane, majhnem zmajčku, ki je simbol Ljubljane, sva srečali ALEKSANDRA VEGLJA. Urejal je pisan mozaik na tleh. »Pri zmajčkih« je pisalo tudi na leseni tabli nad našimi glavami. Vstopili smo na majhno jaso sredi velikega zelenja.

»Na teh klopeh se vsak večer zberemo brigadirji,« je začel pogovor osemnajstletni Aleksander Vegelj, ki je letos kon-

je bilo med 44 brigadirji z Bežigrada samo osem.

Mene pa je najbolj zanimalo, kaj pomenijo njihovi vzdevki.

»To so brigadirska imena,« so mi razložili. Najgovornejši je bilo vsekakor Povestica, ki ga je dobil Roman zato, ker za roman še ni bil dovolj zrel.

MUNIB KOSTIĆ, katerega starši so doma iz Bosne je dejal, da mu je bilo Sarajevo najbolj všeč. »Če si marljiv in poleg ostalega napišeš še kaj za bilten, ki ga izdajamo, ali pa če se posebno dobro izkažeš na trasi, lahko odideš zvečer v mesto,« je dejal Munib. Ni je lepše stvari kot večerni sprehod po Sarajevu. Življenje v brigadi Munibu zelo ugaja. Prav gotovo bo odšel prihodnje leto spet na prostovoljno delo in tudi kasneje, saj ima šele sedemnajst let. »Letos se nas je s srednje kovinarske šole v Domžalah kar cela skupina sošolcev odločila za zvezno delovno akcijo v Sarajevu.« Med interesnimi dejavnostmi je Munib izbral osnove prve pomoči. Znanje mu bo koristilo tudi kasneje v življenju. Tudi na trasi se včasih pripeti nezgoda. Medicinska sestra s pomočjo in obliži je takoj pripravljena pomagati.

Dan se je nagibal k večeru in brigadirji so postajali v hladnem in prijetnem mraku vse bolj zgovorni in živahni, komarji pa tudi.

EDI MEHIĆ s Črnuč tisti dan ni bil preveč utrujen. Ves dan je bil namreč požarni, zato ni odšel na traso. Čeprav je Edi končal šele osmi razred osnovne šole Maksa Pečarja na Črnučah, je bil letos že drugič v brigadi. Edi se ne ustraši nobenega dela, pa naj bo kraški kamen še tako trd in sonce še tako žgoče. Niti kač se ne boji. Tudi s športom se rad uk-

varja, zato bo pozorno spremljal olimpijske igre v Sarajevu. »Z domačini imamo bolj malo stika,« je dejal Edi. Tam visoko v hribih, kjer delamo, srečamo samo pastirje. Še bolj kot ljudje na trasi, ki nam od časa do časa prinesejo vodo, pa nas imajo radi Sarajevčani. V slaščičarnah nam zastoj ponujajo limonado pa tudi za tramvajski prevoz po mestu ne plačamo nič.

Zaigrali so prvi akordi na kitari. O mladosti, Jugoslaviji in Titu so zapeli brigadirji. Šele takrat se je IRENA KOPRIVEC, komandirka mladinske delovne brigade Edvarda Kardelja iz Ljubljane po napornem dnevu lahko usedla med svoje »Zmajčke« in zapela z njimi. Šestindvajsetletna Irena, ki je zaposlena pri Slovenijalesovem tozdu polfinalnih izdelkov je bila edina komandirka na mladinski delovni akciji Sarajevo 82. To je bila že Irenina tretja mladinska delovna akcija. Lokalnih ni štela.

»Republiške in zvezne delovne akcije se razlikujejo med seboj,« je dejala Irena. »Najtežje je delati na akcijah, ki so vezane na določen časovni rok. Tako je tudi letos v Sarajevu, kjer precej hitimo z delom, saj mora biti vse gotovo že do letošnjega novembra. Mladinci se trudimo po svojih najboljših močeh. Bežigradčani smo ob zadnjem udarnem dnevu dosegli kar 300-odstotno normo,« je pohvalila Irena svoje brigadirje.

Ti rekordi pa so najbrž pomembnejši od tistih olimpijskih, ki jim bomo pričla čez dve leti.

Besedilo in slike: VIDA PETROVIĆ

Gordana Šarić

Aleksander Vegelj

Munib Kostić

Edi Mehić

Irena Koprivec

Negotina, Smederevske Palanke in iz Sarajeva.

NA OBISKU PRI »ZMAJČKIH«

Zabave prav gotovo ne manjka, saj sta mladost in prijateljstvo že sama vzrok za neprestano veselje, razigranost in sem pa tja celo za kakšno ljubezensko dogodivščino. Utrujeni pa so, utrujeni.

Osemnajstletna GORDANA ŠARIĆ s šentviške gimnazije jo je takoj, ko so prišli s trase, popihala v kopalnico. »Vsak dan grem najprej pod tuš, ker kasneje rado zmanjka vode,« je povedala še vsa mokra. V majhni dekliški sobi, kjer spi poleg nje še sedem brigadirki, mi je v prijetnem hladu razložila

srca smejale. Jim bomo že še vrnile,« se je nasmešnila Gordana, ki je letos drugič delala v mladinski delovni brigadi. Pred dvema letoma je bila na Brkinih. »Zvezne mladinske delovne akcije so bolj zanimive, ker sreča na njih več mladih iz drugih jugoslovanskih republik in pokrajin,« je menila.

Gordana je bila v prostem času kulturna animatorka v brigadi Edvarda Kardelja. Pripravili so že svoj kulturni večer, na katerem so ostalim brigadirjem predstavili stare slovenske pesmi. Prav to, da se v brigadi lahko ukvarjajo še s čim drugim in ne le brigadirskim delom, je Gordani najbolj všeč. Samo prostega časa je včasih premalo.

čal tretji letnik Splošne srednje vojaške šole Franc Rozman Stane za Bežigradom. Aleksander je predsednik osnovne organizacije Zveze socialistične mladine na šoli in je bil letos prvič na akciji. Prihodnje leto bo že sam organiziral brigado na svoji šoli, zato si je letos v Sarajevu nabral prenekatero koristno izkušnjo. Letos ga je motilo predvsem to, da so se vozili predaleč na traso, zato so bili od zgodnjega vstajanja zelo utrujeni.

Zapiši, da je Bosna čudovita,« so v en glas dodali »zmajčki« Robert Sofranič-Loza, Igor Kalin-Guljo, roman Brumec-Povestica, Andžela Šustič, Uroš Šmon-Kuly in ostali radovedneži. Deklet je bilo bolj malo med njimi, saj jih

